

den vil blive anvendt og forstaaet paa den Maade, som han har antydet og altsaa ogsaa paa den Maade, som jeg ønsker. Men den høitærede Minister maa give mig Ret i, at naar Tale er om at skrive Lov, kan det i og for sig ikke være afgjørende for dem, som have Medansvaret for, hvorledes Lovene affattes, at den høitærede Minister har ment eller tænkt dette eller hint med Lovforslaget, naar det ikke kan siges at fremgaa af selve Lovens Udtryk. Der er Opfordring til ikke at være ganske ligegyldig med, hvorledes Lovene skrives. Det viljer sig, at dette stundom har været vanskeligt at læse Lovene, at de i alt Fald kunne læses paa forskjellig Maade og fortolkes paa forskjellig Maade. Der er derfor Opfordring til at gjøre dem tydelige og klare, og hvis Meningen med Loven er den, at der skal kunne gives Godtgjørelse, og at der skal kunne appelleres til Ministeren, forekommer det mig, at det i ethvert Fald er forfigtigt at sætte det ind i Loven, og jeg kan ikke indse at Noget, allermindst den høitærede Minister, kan have Noget derimod at indvende. Den meget ærede Minister mente iøvrigt, at Sagen ikke har stor Betydning, fordi det, der kræves af de paagjældende Mænd, ikke har saa stort Omfang og ikke den Karakter, som det syntes, at jeg havde forudsat. Og der var den høitærede Minister ikke langt fra at være en Smule mindre høflig mod mig, idet han sagde, at han troede jo nok, at jeg var i Stand til at læse en Lov nogenlunde, men at jeg i dette Tilfælde ikke kunde læse Lovforslaget rigtig. Jeg vil nu tillade mig ogsaa hertil at sige, at naar jeg skal læse, kan det ikke være afgjørende for mig, hvad der har været, og ikke en Gang, hvad der er den høitærede Ministers Mening med Loven. Jeg maa virkelig se paa Ordene, og jeg skal da her gjøre opmærksom paa, at der er ikke Tale om alene det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) nævnte, nemlig Udmeldelsen af nogle Mænd, som skulde have det Hverv at bringe for Dagens Lyd, naar de vare komne til Rundsab om eller havde opdaget, at der var Svinepest i en eller anden Besætning. Nei, det, der er Tale om i § 4, er Udmeldelse af Mænd, der ere forpligtede til at yde Politimesteren Bistand ved Udøvelsen af Tilsynet med Sundhedstilstanden blandt Svinebesætningerne. Naar den høitærede Minister sagde: Det er en Feiltagelse at tro, at der er Tale om et Hverv af den Art, som jeg havde omtalt i forrige Møde, nei, det overlader man til Politibetjente, til

Gendarmer, saa tillod jeg mig allerede forleden at gjøre opmærksom paa, at jeg egentlig ikke havde tænkt mig, at Gendarmernes uundværlige Tjeneste nu var reduceret fra at passe paa Mennesker til at passe paa Svin, men Hovedtingen er, at det netop er i selve Lovforslaget, at den Bistand, hvormed der er Tale, betegnes som at være en Bistand til Politimesteren. De paagjældende Personer skulde altsaa virkelig være Medhjælp for Politimesteren, netop det, som Politibetjentene indenfor visse Grændser ere, og ganske vist hedder det, at denne Benyttelse skal bruges til Udøvelse af Tilsyn med Sundhedstilstanden, men jeg antager, at under disse vage Udtryk „Udøvelse af Tilsyn med Sundhedstilstanden“ falder ikke blot dette en enkelt Gang at se efter, om der er Sygdom i en Svinebesætning, men derunder kan ogsaa henføres det Tilsyn, der skal føres med, at der ikke bliver foretaget Noget med Svinebesætningerne, hvorved man udsætter sig for, at Sundhedstilstanden kan blive forringet i en enkelt eller flere Besætninger, og disse Ord have derfor en saadan Bidde, at der under det Tilsyn, hvormed der er Spørgsmaal, kan blive henført den Slags Vagter, som jeg alluderede til i Lørdags. Jeg vil gjerne tro, at det ikke har været Meningen, men ogsaa her siger jeg: Jeg kan ikke være eller kunde i alt Fald forleden ikke være tilstrækkelig beroliget ved, at jeg med mere eller mindre Rimelighed kunde præsumere mig til, hvad der har været den høitærede Ministers Mening.

Endnu skal jeg kun gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Berntsen), at jeg er saare rede til at bøie mig for hans større Indsigt i disse Forhold, men indtil videre kan jeg ikke nægte, at jeg vedblivende nærer en ganske lille Mistanke om, at Folk rundt om i Kommunerne og særlig i Landkommunerne lægge mere Vægt paa og lægge mere Mærke til hver Krone, der skal ydes til Amtsrepartitionsfonden, end til en Forhøielse af de almindelige Statsfatter, naar de indirekte Statsfatter, og derfor tror jeg ogsaa at det vil spille en større Rolle for Folk rundt omkring i Landkommunerne, naar der er Tale om Udgifter, der skulle udredes af Amtsrepartitionsfonden og derfor let ville blive reparterede paa dem ved næste Trækning, end naar der er Tale om Udgifter, som skulle udredes af Statskassen, hvis Følger de maaske langt senere og paa langt mindre tydelig Maade ville faa at føle. Jeg kan ikke nægte, at af denne Anstuelse er jeg fremdeles.